

... otehotniť s jedným zdravým vaječníkom

Katarína Bányi (30) je mama troch vytúžených dievčat a vraví, že byť mamou, je tá najlepšia a najkrajšia vec, ktorá sa jej mohla v živote stať. Ale cesta za tým bola v jej prípade dosť trnistá...

➔ Katka už od prvej menštruácie trpela veľkými bolesťami a mala rôzne gynekologické problémy. „S cystami som podstúpila niekoľko operácií, trpela som bolesťami a pre torziu vaječníka (zatočenie vaječníka okolo svojej osi a zastavenie prívodu krvi doňho, poznámka redakcie) som prišla o celú ľavú stranu, vaječník aj vajcovod, no cysty sa mi tvorili aj na pravej strane,“ vysvetľuje svoju situáciu. Vtedy mala devätnásť rokov.

Takmer prišla aj o druhý

Hrozilo, že nikdy nebude mať deti. „Na chvíľu sa mi zrútil svet, no nechcela som si pripustiť, že o svojom, mať rodinu, môžem prísť.“ Keď mala 23 rokov, našli jej veľkú cystu na pravom vaječníku a znova hrozila operácia. „Doktor ma upozornil, že o týždeň ten vaječník vôbec mať nemusím a ak chcem mať niekedy deti, je čas navštíviť reprodukčné centrum a riešiť to. Tam sa začala naša cesta za vytúženou rodinou,“ vysvetľuje a dodáva, že jej partner od začiatku súhlasil s tým, aby navštívili reprodukčné centrum. „Myslím si, že sme sa naozaj našli a môžeme si byť

vzájomne vďační, že máme spolu deti. Vďaka vyšetreniam, ktoré sú povinnou jazdou pred liečbou neplodnosti, aj on zistil, že jeho zdravotný stav nie je ideálny. Boli sme v tom naozaj spolu,“ opisuje cestu za šťastím.

Spoločnými silami

Mladá žena spolu s partnerom navštívila Centrum pre gynekológiu, urológiu a asistovanú reprodukciu GYN-FIV v Nitre. Potom absolvovali IVF (in vitro fertilization, umelé oplodnenie, poznámka redakcie). „Nemala som žiadne predsudky ani traumy z lekárov a vyšetrení

a ako stále hovorím, som vďačná za to, že vôbec taká možnosť je. Išli sme do toho naplno. Nemala som traumy ani z toho, že som musela porodiť všetky tri deti cisárskym rezom. Jednoducho, bola som šťastná, že ich môžem mať. Nevytváram si bloky, traumy a trápenia z vecí, ktoré nám v konečnom dôsledku prinášajú to, po čom túžime,“ vraví a dodáva, že nie je samozrejmosťou mať deti, a preto je hrdá, že to zvládli. „Zároveň by som však jedným dychom dodala, že keď sa už raz pre to rozhodnete, chcete rodinu a inak to nejde, iné východisko nemáte, musíte to zvládnuť a byť

Na dvojčiky Linu a Zinu si museli počkať a najprv vyriešiť rôzne zdravotné problémy. Neskôr po pôrode bojovala o život.

tu hlavne jeden pre druhého,“ hovorí z vlastnej skúsenosti.

Prišli aj sklamania

Katka mala spočiatku problém počať a udržať embryá, a ako sama, dnes už trojnásobná mama, hovorí, kým sa dopracovali k päťčlennej rodine, prešli aj niekoľkými sklamaniami. „So Zojkou sa nám podarilo otehotniť už pri druhej stimulácii. Vďaka lekárom a nasledujúcim vyšetreniam sme zistili, prečo sa mi vajčička neujali, s reproimunologičkou mi nasadili liečbu a vyšlo to. Na ďalšie detičky sme si museli počkať a vyriešiť aj zdravotné problémy,“ vraví Katka a objasňuje, že síce sa im podarilo odobrať veľa vajčičok a mali teda viac embryí, no nedarilo sa im uchytiť. „Oplatilo sa počkať, dnes sme veselá a živá rodina – ja, môj manžel, staršia dcérka Zojka a mladšie dvojčičky Linka a Zinka,“ vraví šťastne.

Pre istotu zamrazila

Mamička troch dcér spomína, že do centra išli už s tým, že má konkrétny gynekologický prob-

NA ZMENU NIE JE NIKDY NESKORO

lém – jeden vaječník vyoperovaný a veľké riziko, že príde aj o druhý a všetky svoje vajíčka. Vedeli teda, že v podstate iná cesta ako zamrazenie vajíčok a umelé oplodnenie nie je. „V mojej situácii boli veľavravné práve skoré gynekologické problémy, bolesti, cysty, zápaly, operácie... Buď si nechám zamraziť vajíčka, alebo si s mužom necháme spolu zmraziť embryá na neskôr, alebo hneď podstúpime aj transfer a pokúsime sa o dieťa. Nemali sme dôvod váhať, obaja sme chceli dieťa, podstúpili sme odbery a následné umelé oplodnenie,“ Katka dodáva, že dnes je to už veľká téma, o ktorej sa viac hovorí ako napríklad pred šiestimi rokmi, keď prechádzala vyšetreniami. „V prípade, že by som bola teraz tridsiatnička, ktorá ešte nemá deti alebo nemá partnera, alebo má partnera, no z rôznych dôvodov ešte deti riešiť nemôže, určite by som si dala vajíčka zamraziť, lebo mať takúto istotu do života je pre ženy obrovská vymoženosť. A nie je to ani také finančne nedostupné.“

Treba mať plán

Katka tiež spomína, ako veľmi je v takomto období dôležitá psychika ženy. „Viem, že keď to nevychádza, ťažko sa nastavuje psychika, no je dôležité nestratiť nádej a mať neustále pred sebou vidinu svojho cieľa. Je v poriadku sa zrútiť, v istom momente som sa tiež zrútila, ale je nesmierne dôležité zakaždým hľadať v sebe silu a odhodlanie. Nastaviť sa tak, že to jednoducho raz bude. Keď nie vďaka plánu A, mám plán B, napríklad využiť možnosť darcovskej banky a skúsiť to s darovaným vajíčkom, alebo možnosť C – dieťaťko si adoptovať, skrátka, mne toto veľmi pomohlo. Vždy som vedela, že keď sa k vlastnej rodine nedopracujeme takto, máme ešte inú možnosť a jedné-

Hoci porodiť tri dcéry ju stálo nemálo obetí, šla do toho naplno a nič nelutuje.

ho dňa to bude,“ posmeľuje dnes všetky ženy, ktoré sa možno nachádzajú v podobnej situácii ako

Jej to v druhom prípade išlo aj vďaka dcére, ktorá jej hlavu zabavila inými myšlienkami.

» NEVYTVÁRAM SI BLOKY, TRAUMY A TRÁPENIA Z VEČÍ, KTORÉ NÁM V KONEČNOM DÔSLEDKU PRINÁŠAJÚ TO, PO ČOM TÚŽIME. «

vtedy ona. Zároveň vraví, že jej veľmi pomáhala i snaha byť vždy optimisticky naladená.

Najťažšie je čakanie

Keď sa dnes obzrie späť, jednoznačne vie posúdiť, čo bolo pre ňu na ceste za deťmi najťažšie. „Nič z toho, čo človek musí absolvovať alebo v rámci vyšetrení a liečby podstúpiť, pretože to všetko sa dá zvládnuť. Najťažšie je čakanie. Som veľmi netreplivý človek a bola to pre mňa obrovská skúška. Stále na niečo čakáte – na výsledky krvi, na schválenie od poisťovne, príchod menštruácie, vklady zreých vajíčok, výsledky tehotenských testov alebo testy a vyšetrenia už rastúceho plodu. Je to veľká psychická záťaž. Ženy, ktoré otehotneli prirodzene a zistia to až po niekoľkých týždňoch, sedia v ambulancii s určitou dávkou istoty. My, ktoré podstupujeme IVF a vieme o tehotenstve od prvého dňa, sme v oveľa väčšom vypätí,“ vraví a dodáva, že na čakanie sa treba pripraviť.

vyhnutnú operáciu. Následne však zareagovala na antibiotiká anafylaktickým šokom a museli ju oživovať. „Len si to predstavte, doma tri malé deti, z toho dve štvormesačné bábätká, ktoré vás bytostne potrebujú, váš splnený sen a ja som skoro neprišla domov.“ Našťastie to dobre dopadlo a dnes Katka prežrádza, kde berie energiu.

Schudla a cvičenie ju baví

Katka schudla zo 110 kíl na 61 kíl. Najväčšiu zmenu dosiahla, ako vraví, vďaka chodeniu, desiatkam až stovkám kilometrov, ktoré prešla s kočíkom. „Kedysi som seba a svoje potreby nechávala na poslednom mieste, nestíhala som sa ani najesť a potom som hlad hasila nárazovo, najčastejšie po večeroch. Dnes si dávam záležať na tom, aby som jedla naozaj pravidelne a zdravšie. Takto som si zvykla na pravidelný prísun energie a pohyb.“ Keď už dievčatá kočík nepotrebovali, začala v rámci svojej hodinky relaxu navštevovať fitnesko. Dokonca som sa začala v oblasti cvičenia aj vzdelávať a podarilo sa mi vytvoriť komunitu žien, s ktorými si chodíme zacvičiť do miestnej telocvične,“ vraví, že energiu na tri deti a domácnosť berie z cvičenia. „Aj keď sa mi nechce, držím sa plánu. Všetko je to o dobrom časovom manažovaní. Potom som vďačná za energiu, ktorú z toho dostávam. Keďže sa mi v súvislosti s mojimi skúsenosťami ozýva čoraz viac žien, rozhodla som sa viac hovoriť aj o tejto skúsenosti. Dokonca s centrom GYN-FIV a pani psychologičkou, ktorá je v centre pre páry k dispozícii, pripravujeme rôzne aktivity, ktoré, verím, mnohým pomôžu, dodajú odvalu aj trepezlivosť,“ vraví na záver.

Takmer zomrela

Ale ani po všetkých strastiach s príchodom detičiek nemala Katka na ružiach ustlané. V jednom okamihu dostala žľčnkový záchvat a obrovské bolesti, pre ktoré podstúpila okamžitú a ne-

Katka mala 110 kíl a schudla na 61, snaží sa viac myslieť aj na seba.